

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مكتبة مطابع دار الفکر
طبع و نشر
۱۳۳۷

۱۰۲۲۴۶

دانشگاه سیلان
دانشکده علوم پایه

گروه ریاضی

(گرایش محض)

پایان نامه کارشناسی ارشد

نتایج درباره‌ی فرایند نقطه‌ای پواسون

از

الهام دسترنج بلالمی

۱۳۸۷ / ۲ / ۲۶

۱۳۸۷ / ۱۱ / ۲۵

استاد راهنما

دکتر اصغر ورسه‌ای

شهریور ۸۶

۱۰۳۲۶

تقدیم به کسانی که وجودشان سراپا نعمت است، پدر و
مادر عزیزم.

تقدیر و تشکر

شکر و سپاس فراوان، به عدد ستاره‌ی آسمان، و قطره‌ی باران، و ریگ بیابان، و ذره‌های زمین و آسمان، آن خدای را که یگانگی صفت او، و جلال، و عظمت، و مجد و بها خاصیت اوست و از کمال وی هیچ آفریده آگاه نیست، و جزوی هیچ کس را به حقیقت معرفت وی راه نیست.

برخود لازم می‌دانم از زحمات بزرگ مردی که همیشه در نظرم کوهی از ایثار و استقامت است، پدر عزیزم، و از زحمات اسوه‌ی فداکاری، مادر عزیزم، و خواهر و برادرم که همواره مشوق و حامی من بودند قدر دانی نمایم.

همچنین از استاد نخبه و دانشمندم جناب آقای دکتر اصغر ورسه‌ای، بزرگ مردی که در سرتاسر این پایان‌نامه با صبوری، و سعه‌ی صدر، و نبوغ خود مرا یاری دادند، کمال تشکر را دارم. گرچه هیچ‌گاه به خود جرأت نمی‌دهم که بگویم من متعلم خوبی بودم که توانسته از دریای بی‌کران علمش بهره‌ای وافر برده باشد، ولی درک محضر ایشان را همواره یکی از ذخائر گرانبهای عمر خودم که حاضر نیستم با هیچ چیز معاوضه کنم، می‌شمارم. همچنین از استاد ارجمندم جناب آقای حسین صمیمی و دوست عزیزم سرکار خانم مریم حسینی که در کنار آن بزرگوار مرا یاری دادند کمال تشکر را دارم.

از داوران گرامی، جناب آقای دکتر بیژن ظهوری زنگنه و دکتر بهروز فتحی و ناظر محترم آقای دکتر عباس سهله و اساتید محترم گروه ریاضی دانشکده علوم پایه کمال تشکر را دارم.

فهرست مندرجات

ج	چکیده فارسی
چ	چکیده انگلیسی
۱	مقدمه
۲	فصل اول : مفاهیم آنالیز حقیقی
۳	۱-۱ فضای اندازه
۹	۲-۱ انتگرال نسبت به یک اندازه
۱۳	۳-۱ فضاهای حاصلضربی
۱۸	فصل دوم : مفاهیم نظریه‌ی احتمال
۱۹	۱-۲ متغیر تصادفی
۲۱	۲-۲ توزیع دو جمله‌ای و چند جمله‌ای
۲۲	۳-۲ فرایند تصادفی
۲۳	۴-۲ احتمال شرطی
۲۳	۵-۲ امید ریاضی
۲۵	فصل سوم : تعریف رایج فرایند نقطه‌ای پواسون و بیان مطالبی درباره‌ی آن
۲۶	۱-۳ تعاریف و اصطلاحات
۳۱	۲-۳ متغیر تصادفی پواسون و قضیه جمع پذیری شمارا
۳۴	۳-۳ تعریف رایج فرایند نقطه‌ای پواسون
۳۶	۴-۳ قضیه انطباق
۳۸	۵-۳ قضیه وجودی فرایند نقطه‌ای پواسون
۳۹	فصل چهارم : تعاریفی دیگر از فرایند نقطه‌ای پواسون و اثبات مطالبی درباره‌ی آنها

۵۱.....	چند نتیجه‌ی مهم
۵۲.....	واژه‌نامه
۵۹.....	کتاب نامه

نتایج درباره‌ی فرایند نقطه‌ای پواسون

الهام دسترنج بلالمی

در این پایان نامه پس از بررسی و مطالعه‌ی تعریف رایج فرایند نقطه‌ای پواسون، دو تعریف دیگر از آن را در فضای \mathbb{R}^2 ارائه می‌دهیم و در ادامه قضایا و نتایجی را درباره‌ی آن ثابت می‌کنیم.

کلید واژه : اندازه‌ی رادن، زیرمجموعه‌ی به‌طور موضعی متناهی، فرایند نقطه‌ای، فرایند نقطه‌ای پواسون.

ABSTRACT :

Title: SOME RESULTS ON POISSON POINT PROCESS

ELHAM DASTRANJ BALALAMI

In this dissertation, after investigating the common definition of Poisson point process, we will give two other definitions of and based on them. We will prove some results. For the sake of tangibility we take the basic space to be \mathbb{R}^Y , with lebesgue measure.

KEYWORDS : RADON MEASURE, LOCALLY FINITE SUBSET, POINT PROCESS, POISSON POINT PROCESS.

مقدمه

در تعریف رایج فرایند نقطه‌ای پواسون در \mathbb{R}^2 در منابع موجود، عموماً دو شرط قرارداد می‌شود. یکی شرط استقلال، بین متغیرهای تصادفی متناظر با مجموعه‌های بورل جدا از هم و دیگری اینکه متغیر تصادفی نظیر هر مجموعه بورل کراندار توزیع پواسون داشته باشد.

در تعریفی دیگر از فرایند نقطه‌ای پواسون که در این رساله به آن اشاره می‌شود، ابتدا شرط دوم از تعریف قبل را بدین صورت کاهش می‌دهیم که متغیر تصادفی نظیر هر دو مجموعه‌ی بورل هم‌اندازه، توزیع برابر داشته باشند و باز در تعریفی دیگر از این فرایند به جای بررسی شرایط روی مجموعه‌های بورل، شرایط را به اعضای افزانه‌هایی که در این رساله تعریف می‌کنیم، محدود کرده، و بدین ترتیب با ضعیف تر کردن شرایط، همان نتایج را بدست می‌آوریم.

مطالب این رساله در ۴ فصل تنظیم شده‌است. فصل اول به مفاهیم و قضایای آنالیز حقیقی اختصاص یافته‌است. در فصل دوم به مفاهیم نظریه احتمال می‌پردازیم. در فصل سوم ابتدا تعاریف و اصطلاحاتی آورده و قضایایی در ارتباط با آنها بیان و اثبات شده و سپس تعریف رایج فرایند نقطه‌ای پواسون و قضایای مربوط به آن مورد بررسی قرار گرفته می‌شود. در فصل چهارم، دو تعریف دیگر از فرایند نقطه‌ای پواسون ارائه شده و سپس قضایا و نتایجی در ارتباط با آنها ثابت شده‌است.

فصل ۱

مفاهيم آناليز حقيقي

۱-۱ فضاهای اندازه

توجه.

ممکن است تمام آن چه در این بخش می آید در فصل های آتی به کار نرود ، لیکن برای یاد آوری مطالب به خواننده خالی از فایده نیست .

تعریف ۱-۱-۱. فرض می کنیم X مجموعه ای نا تهی و C دسته ای نا تهی از زیرمجموعه های X باشد.

(۱) C را یک نیم حلقه (semiring) از زیرمجموعه های X (در X) می گوئیم اگر C تحت اشتراک های متناهی بسته و تفاضل هر دو عضو C برابر با اجتماعی متناهی از اعضای دو به دو مجزای C باشد.

(۲) C را یک نیم میدان (semifield) می گوئیم اگر C تحت اشتراک های متناهی بسته و مکمل هر عضو برابر با اجتماعی متناهی از اعضای دو به دو مجزای C باشد.

(۳) C را یک σ - میدان (σ - field) می گوئیم اگر C تحت اجتماع های شمارش پذیر و مکمل بسته باشد.

ملاحظات ۱-۱-۱.

(۱) دسته های گوناگون از بازه ها در \mathbb{R} و حاصلضرب های دکارتی آنها در سایر فضاهای اقلیدسی الگوهای مناسبی برای نیم حلقه ها هستند . همچنین دسته های گوناگون از بازه ها و شعاع ها و حاصلضرب های دکارتی آنها و اجتماع های متناهی اینها ، الگوهای مناسبی برای ، به ترتیب ، نیم میدان ها و میدان ها هستند .

(۲) اصولاً هر دسته ی نا تهی از مجموعه ها زمانی و تنها زمانی دارای کوچکترین عضو (مینیمم) بر حسب رابطه ی شمول است که اشتراک دسته ، عضو دسته باشد که در این صورت کوچکترین عضو دسته خواهد بود.

تعریف ۱-۱-۲. تابعی را که دامنه ی آن دسته ای از مجموعه ها باشد یک « تابع مجموعه ای » می نامیم.

تعریف ۱-۱-۳. فرض می کنیم C دسته‌ای ناتهی و دلخواه از مجموعه‌ها باشد. منظور از یک اندازه (measure) روی C (در C) تابعی مانند μ با دامنه‌ی C است، به طوری که برای هر A در C ، $0 \leq \mu(A) \leq \infty$ و هرگاه $\{A_n, n \geq 1\}$ دنباله‌ای (متناهی یا نامتناهی) از اعضای دو به دو مجزای C باشد، به طوری که $(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n) \in C$ ، آنگاه

$$\mu(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n) = \sum_{n=1}^{\infty} \mu(A_n).$$

خاصیت اخیر را σ -جمع پذیری (σ -additivity) گوئیم.

تعریف ۱-۱-۴. فرض می کنیم C دسته‌ای دلخواه از زیرمجموعه‌های X باشد. کوچکترین (برحسب رابطه‌ی شمول) σ -میدان شامل C از زیرمجموعه‌های X را σ -میدان تولید شده توسط C می‌نامیم و بصورت $\sigma(C)$ نشان می‌دهیم. توجه می‌کنیم که $\sigma(C)$ اشتراک تمام σ -میدان‌های شامل C است.

تعریف ۱-۱-۵. فرض می‌کنیم $X = \mathbb{R}$ (یا \mathbb{R}^n) و C دسته‌ی تمام بازه‌ها باشد. σ -میدان تولید شده توسط C را بورل می‌گوئیم و با B نشان می‌دهیم. دسته‌ی تمام بازه‌های به صورت $[a, b]$ یا $[a, b)$ یا $(a, b]$ که در آن a, b اعداد گویا هستند و یا مجموعه‌ی شعاع‌هایی که سر عددی (یا انتهای عددی) آنها گویا باشد، جملگی مولد B اند.

ملاحظه ۱-۱-۲. به طور کلی در یک فضای توپولوژیک که تعریف آن در فصل ۳ خواهد آمد، σ -میدان تولید شده توسط مجموعه‌های باز، σ -میدان بورل نامیده می‌شود.

تعریف ۱-۱-۶. فرض می‌کنیم C سازه‌ای (نیم حلقه، نیم میدان، σ -میدان) از زیرمجموعه‌های X و μ اندازه‌ای روی C باشد. اندازه‌ی μ را روی C «متناهی» گوئیم، هرگاه برای هر A در C ، $\mu(A) < \infty$ و σ -متناهی (σ -finite) می‌گوئیم، هرگاه دنباله‌ای مانند $\{A_n, n \geq 1\}$ از اعضای C وجود داشته باشد به طوری که $X = \bigcup_{n=1}^{\infty} A_n$ و برای هر n ، $\mu(A_n) < \infty$.

توجه می‌کنیم که شرط دو به دو مجزا بودن A_n ‌ها، $n \geq 1$ ، تعریفی معادل بدست می‌دهد.

تعریف ۱-۱-۷. فرض می‌کنیم \mathcal{H} نیم حلقه‌ای از زیرمجموعه‌های X باشد که پوشش شمارش‌پذیری برای X داشته باشد و فرض می‌کنیم μ یک اندازه در \mathcal{H} باشد.

برای یک زیرمجموعه A از X اندازه μ خارجی تعریف می شود :

$$\mu^*(A) = \inf \left\{ \sum_{i \geq 1} \mu(A_i) : \{A_i, i \geq 1\} \text{ پوششی از اعضای دو به دو مجزای } \mathcal{H} \text{ برای } A \text{ است} \right\}.$$

ملاحظات ۱-۱-۳.

$$(1) \text{ برای } I \in \mathcal{H}, \mu^*(I) = \mu(I).$$

$$(2) \text{ اگر } \{A_n\}_{n \geq 1} \text{ دنباله‌ای دلخواه از زیرمجموعه های } X \text{ باشد، آنگاه } \mu^*(\bigcup_{n \geq 1} A_n) \leq \sum_{n \geq 1} \mu^*(A_n).$$

برهان . به [۲] رجوع کنید.

تعریف ۱-۱-۸. زیرمجموعه A از X را نسبت به μ^* (یا μ) اندازه پذیر گوئیم ، اگر برای هر I در \mathcal{H} داشته باشیم :

$$\mu(I) = \mu^*(I \cap A) + \mu^*(I - A).$$

ملاحظه ۱-۱-۴. اگر A اندازه پذیر باشد ، آنگاه برای زیرمجموعه‌ی دلخواه B از X ،

$$\mu^*(B) = \mu^*(B \cap A) + \mu^*(B - A).$$

برهان . به [۲] رجوع کنید.

قضیه ۱-۱-۱. با داده‌های تعریف ۱-۱-۸، دسته‌ی مجموعه‌های اندازه‌پذیر نسبت به μ یک σ -میدان در X شامل \mathcal{H} و μ^* یک اندازه روی این σ -میدان است، تحدید μ^* به \mathcal{H} برابر با μ است.

برهان . به [۲] رجوع کنید.

قضیه ۱-۱-۲ «قضیه گسترش کاراتئودوری» (Caratheodory Extension Theorem).

اگر \mathcal{H} نیم حلقه ای از زیرمجموعه های X ، μ یک اندازه در \mathcal{H} باشد به طوریکه تعداد شمارش پذیر از اعضای \mathcal{H} با اندازه‌ی متناهی ، X را بپوشاند ، آنگاه μ ، گسترشی یگانه به یک اندازه روی σ -میدان تولیدشده توسط \mathcal{H} در X دارد .

برهان . به [۲] رجوع کنید.

تعریف ۱-۱-۹. اگر $X = \mathbb{R}$ (یا \mathbb{R}^n) و \mathcal{H} مجموعه‌ی بازه‌ها (یا جعبه‌ها) و μ تابع طول (یا تابع حجم) باشد، زیرمجموعه‌های اندازه‌پذیر \mathbb{R} (یا \mathbb{R}^n) نسبت به μ^* (بر اساس تعریف ۱-۱-۸) اصطلاحاً «اندازه‌پذیر لبگ» نامیده می‌شود و دسته‌ی چنین مجموعه‌هایی را « σ -میدان لبگ» می‌نامیم.

تعریف ۱-۱-۱۰. منظور از یک فضای اندازه‌پذیر (measurable space)، یک زوج (X, \mathcal{A}) متشکل از یک مجموعه مانند X و σ -میدان \mathcal{A} ، از زیرمجموعه‌های X می‌باشد. هر عضو A را یک «مجموعه‌ی اندازه‌پذیر» می‌نامیم.

تعریف ۱-۱-۱۱. منظور از یک «فضای اندازه» عبارت است از: سه تایی (X, \mathcal{A}, μ) که (X, \mathcal{A}) یک فضای اندازه‌پذیر و μ یک اندازه روی σ -میدان \mathcal{A} است.

قضیه ۱-۱-۳. اگر (X, \mathcal{A}, μ) یک فضای اندازه و $\{A_n, n \geq 1\}$ یک دنباله‌ی صعودی از مجموعه‌های اندازه‌پذیر باشد، آنگاه

$$\mu(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} \mu(A_n).$$

برهان . به [۲] رجوع کنید.

قضیه ۱-۱-۴. اگر (X, \mathcal{A}, μ) یک فضای اندازه و $\{A_n, n \geq 1\}$ یک دنباله‌ی نزولی نامتناهی از مجموعه‌های اندازه‌پذیر باشد به طوری که $\mu(A_1) < \infty$ ، در این صورت داریم:

$$\mu(\bigcap_{n=1}^{\infty} A_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} \mu(A_n).$$

برهان . به [۲] رجوع کنید.

ملاحظه ۱-۱-۴. بدون شرط $\mu(A_1) < \infty$ در قضیه بالا، ممکن است حکم برقرار نباشد. به طور مثال اگر فضای اندازه‌ی $(\mathbb{R}, \mathcal{B}, m)$ که در آن m اندازه‌ی لبگ است را در نظر بگیریم، در این صورت دنباله‌ی

$\{A_n = [n, \infty), n \geq 1\}$ ، یک دنباله‌ی نزولی از مجموعه‌های اندازه‌پذیر خواهد بود به طوری که $m(A_1) = \infty$ و خواهیم داشت :

$$0 = m(\phi) = m(\bigcap_{n=1}^{\infty} A_n) \neq \lim_{n \rightarrow \infty} m(A_n) = \infty.$$

تعریف ۱-۱-۱۲. فرض می‌کنیم (X, \mathcal{A}) و (Y, \mathcal{A}') فضاهای اندازه‌پذیر باشند و $f : X \rightarrow Y$ را اندازه‌پذیر (نسبت به \mathcal{A} و \mathcal{A}') گویند، اگر $f^{-1}(A') \in \mathcal{A}$ برای $A' \in \mathcal{A}'$. پس از این هرگاه σ -میدان‌های مفروض مشخص باشند و نیاز به تصریح نباشد، به‌طور ساده f را اندازه‌پذیر می‌گوئیم، هرگاه شرط یاد شده برقرار باشد.

ملاحظه ۱-۱-۵. فرض کنید X و Y مجموعه‌های ناتهی باشند و $f : X \rightarrow Y$. اگر \mathcal{A} یک σ -میدان در X باشد، f به صورت طبیعی متناظر با \mathcal{A} ، σ -میدانی در Y القاء می‌کند:

$$\mathcal{A}' = \{A' \subseteq Y ; f^{-1}(A') \in \mathcal{A}\}.$$

\mathcal{A}' که بدین ترتیب تعریف می‌شود، بزرگترین (ظریفترین) σ -میدان در Y است که f را اندازه‌پذیر می‌کند. همچنین اگر \mathcal{A}' ، σ -میدانی در Y باشد،

$$\mathcal{A} = \{f^{-1}(A') : A' \in \mathcal{A}'\}$$

یک σ -میدان در X است و کوچکترین (درشت‌ترین) σ -میدان در X است که f را اندازه‌پذیر می‌کند.

توجه ۱-۱-۱. فرض کنید (X, \mathcal{A}, μ) یک فضای اندازه، (Y, \mathcal{A}') یک فضای اندازه‌پذیر و $f : X \rightarrow Y$ تابعی اندازه‌پذیر باشد. بدین ترتیب به صورتی طبیعی اندازه‌ای در B توسط μ و f القاء می‌شود که اگر آن را ν بنامیم، خواهیم داشت :

$$\nu(A') = \mu(f^{-1}(A')) \quad , \quad \forall A' \in \mathcal{A}'.$$

تعریف ۱-۱-۱۳. فرض می‌کنیم (X, \mathcal{A}, μ) یک فضای اندازه باشد. $x \in X$ را یک «اتم» می‌گوئیم هرگاه $\{x\} \in \mathcal{A}$ و $\mu(\{x\}) > 0$. هم‌چنین $\mu(\{x\})$ را اندازه‌ی اتم $\{x\}$ می‌نامیم.

μ را گسسته (یا اتمی) گوئیم ، اگر تعدادی شمارش پذیر اتم داشته باشد و توسط مجموعه‌ی اتم هایش حمل شود . یعنی اگر A مجموعه‌ی اتم های μ باشد ، در این صورت داشته باشیم $\mu(X - A) = 0$.
 تعریف ۱-۱-۱۴ . فرض می کنیم (X, \mathcal{A}, μ) یک فضای اندازه باشد . μ را پیوسته می گوئیم ، هرگاه فاقد اتم باشد .

تعریف ۱-۱-۱۵ . فرض می کنیم (X, \mathcal{A}, μ) یک فضای اندازه و ν دو اندازه روی \mathcal{A} باشند . می گوئیم ν نسبت به μ پیوسته‌ی مطلق (absolutely continuous) است و می نویسیم $\nu \ll \mu$ ، اگر برای هر A ی اندازه پذیر که $\mu(A) = 0$ ، داشته باشیم $\nu(A) = 0$.

ملاحظه ۱-۱-۱۶ . هنگامی که \mathbb{R} را به عنوان فضای اندازه پذیر معرفی می کنیم ، σ - میدان مفروض ، σ - میدان بورل خواهد بود مگر اینکه خلاف آن ذکر شود .

تعریف ۱-۱-۱۶ . فرض می کنیم f تابعی از فضای اندازه پذیر (X, \mathcal{A}) به \mathbb{R} باشد ، f را تابع بورل گوئیم هرگاه f نسبت به \mathcal{A} و σ - میدان بورل اندازه پذیر باشد .

ملاحظه ۱-۱-۱۷ . اگر C دسته‌ای از زیر مجموعه های \mathbb{R} و مولد B باشد ، تعریف فوق معادل است با اینکه $f^{-1}(B) \in \mathcal{A}$ ، برای هر $B \subseteq \mathbb{R}$ در C ، (به عبارت دیگر $f^{-1}(C) \subseteq \mathcal{A}$) .

قضیه ۱-۱-۱۶ . مجموع ، تفاضل ، حاصلضرب و خارج قسمت دو تابع اندازه پذیر ، در مورد آخر در صورتی که مخرج مخالف صفر باشد ، اندازه پذیرند . در نتیجه توابعی از قبیل چند جمله‌ای اندازه پذیرند .
 برهان . به [۲] رجوع کنید .

ملاحظه ۱-۱-۱۸ . اگر f تابعی حقیقی و پیوسته باشد ، در این صورت f اندازه پذیر خواهد بود .

برهان . به [۲] رجوع کنید .

قضیه ۱-۱-۱۷ . اگر $\{f_n, n \geq 1\}$ دنباله ای از تابع های حقیقی یا حقیقی گسترش یافته و اندازه پذیر روی فضای اندازه پذیر (X, \mathcal{A}) باشد ، آنگاه تابع های $\max_{1 \leq n \leq k} f_n$ و $\min_{1 \leq n \leq k} f_n$ در صورت متناهی بودن دنباله ، یعنی $k < \infty$ و $\sup f_n$ ، $\inf f_n$ ، $\liminf_{n \rightarrow \infty} f_n$ و $\limsup_{n \rightarrow \infty} f_n$ در صورت نامتناهی بودن دنباله اندازه پذیرند .

برهان . به [۲] رجوع کنید.

ملاحظه ۱-۱-۹. می گوئیم خاصیتی که برای تمام اعضای فضای اندازه X تعریف شده است ، تقریباً همه جا (almost everywhere or a.e.) برقرار است ، اگر و تنها اگر مجموعه‌ی نقاطی که دارای آن خاصیت نیستند ، اندازه پذیر و دارای اندازه‌ی صفر باشند.

۲-۱ انتگرال نسبت به یک اندازه

تعریف ۱-۲-۱. اگر A مجموعه‌ی دلخواه از σ -میدان \mathcal{A} باشد ، تابع مشخصه‌ی مجموعه‌ی A را با

$$\chi_A(x) = \begin{cases} 1 & x \in A \\ 0 & x \notin A \end{cases}$$

عبارت χ_A یا I_A نشان می دهیم و به صورت

تعریف ۱-۲-۲. تابع ساده (simple function) به تابعی با دامنه‌ی دلخواه و مقادیر حقیقی می

گوئیم ، که تعدادی متناهی مقدار داشته باشد. فرض می کنیم φ تابعی ساده روی فضای اندازه (X, \mathcal{A}, μ) با مقادیر متمایز a_1, a_2, \dots, a_n باشد . می توان نوشت $\varphi = \sum_{i=1}^n a_i \chi_{A_i}$ که در آن $A_i = \{x \in X : \varphi(x) = a_i\}$ روشن است که A_i هامجزا هستند .

اندازه پذیری φ معادل است با اینکه بگوئیم مجموعه‌ی های A_i اندازه پذیرند (متعلق به \mathcal{A} اند) . مجموع ، تفاضل و حاصلضرب توابع ساده ، ساده است . به شرط آنکه $\infty - \infty$ پدید نیاید .

مجموع توابع ساده حقیقی ، با دامنه‌ی مشترک یک فضای برداری روی \mathbb{R} است . انتگرال φ نسبت به اندازه‌ی μ را به صورت زیر تعریف می کنیم :

$$\int_X \varphi d\mu = \sum_{i=1}^n a_i \mu(A_i) .$$

قرار داد می کنیم $0 \times \infty = 0$.

تعریف ۱-۲-۳. فرض می کنیم φ تابعی ساده روی فضای اندازه (X, \mathcal{A}, μ) باشد (برای $A \in \mathcal{A}$ ،

$\varphi \chi_A$ نیز یک تابع ساده می باشد) . انتگرال φ روی A را به صورت زیر تعریف می کنیم :

$$\int_A \varphi d\mu = \int \varphi \chi_A d\mu = \sum_{i=1}^n a_i \mu(A_i \cap A) .$$

تعریف ۱-۲-۴. فرض می کنیم (X, \mathcal{A}, μ) یک فضای اندازه و f تابعی اندازه پذیر و نامنفی باشد. انتگرال f را به صورت زیر تعریف می کنیم:

$$\int_A f d\mu = \sup \left\{ \int \varphi d\mu : \varphi \leq f \text{ و نامنفی است} \right\}.$$

قضیه ۱-۲-۱ «قضیه همگرایی یکنوا» (Monoton Convergence Theorem).

اگر f_1, f_2, \dots دنباله‌ای از تابع های اندازه پذیر، نامنفی و صعودی باشند و $\lim_{n \rightarrow \infty} f_n = f$ ، آنگاه

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_X f_n d\mu = \int_X f d\mu.$$

برهان . به [۲] رجوع کنید.

قضیه ۱-۲-۲. فرض می کنیم f ، تابعی اندازه پذیر و نامنفی روی X باشد و A_1, A_2, \dots

دنباله‌ای از اعضاء دو به دو مجزای A باشد، با فرض $A = \bigcup_{i=1}^{\infty} A_i$ خواهیم داشت:

$$\int_A f d\mu = \sum_{i=1}^{\infty} \int_{A_i} f d\mu.$$

برهان . به [۲] رجوع کنید.

ملاحظه ۱-۲-۱. قضیه‌ی فوق در صورت نزولی بودن دنباله یا برداشتن قید نامنفی بودن، ممکن است

درست نباشد. به طور مثال اگر $f_n = \chi_{(n, \infty)}$ ، $n \geq 1$ ، در این صورت $\int f_n d\mu = \infty$ ، برای $n \geq 1$ ، و

$$\circ \int f d\mu \neq \lim_{n \rightarrow \infty} \int f_n d\mu = \infty.$$

تعریف ۱-۲-۵. یک تابع اندازه پذیر نامنفی f را روی مجموعه‌ی اندازه پذیر A «انتگرال پذیر»

می گوئیم، هرگاه

$$\int_A f d\mu < \infty.$$

تعریف ۱-۲-۶. اگر a عددی حقیقی باشد، تعریف می کنیم:

$$a^+ = \max\{a, 0\}, \quad a^- = \max\{-a, 0\}$$

$$a = a^+ - a^-, \quad |a| = a^+ + a^-.$$

اگر f تابعی حقیقی با دامنه دلخواه باشد، متناظر با f ، تابعهای f^+ و f^- ، برای هر x از دامنه f ، را به صورت زیر تعریف می کنیم:

$$f^-(x) = \max\{-f(x), 0\}, \quad f^+(x) = \max\{f(x), 0\}.$$

f^+ ، f^- را به ترتیب جزء مثبت (positive part) و جزء منفی (negative part) f می نامیم. در این صورت $f = f^+ - f^-$ ، یعنی هر تابع اندازه پذیر را می توان به صورت تفاضل دو تابع اندازه پذیر نامنفی نوشت. همچنین داریم: $|f| = f^+ + f^-$ و $(-f)^+ = f^-$. روشن است که اگر f اندازه پذیر باشد، آنگاه f^+ و f^- ، نیز اندازه پذیرند.

تعریف ۱-۲-۷. فرض می کنیم (X, \mathcal{A}, μ) یک فضای اندازه باشد. تابع اندازه پذیر f را که روی X تعریف شده است انتگرال پذیر می گوئیم، هرگاه f^+ یا f^- متناهی باشند. ولی بر پایه رسم متعارف f را انتگرال پذیر تعریف می کنیم هرگاه f^+ یا f^- متناهی باشند. در این صورت

$$\int f d\mu = \int f^+ d\mu - \int f^- d\mu.$$

نماد گذاری.

فرض می کنیم (X, \mathcal{A}, μ) یک فضای اندازه و f تابعی اندازه پذیر روی X باشد. برای $A \in \mathcal{A}$ داریم:

$$\int_A f d\mu = \int_A f(x) d\mu = \int_A f d\mu(x) = \int_A f(x) d\mu(x).$$

روشن است که f دارای انتگرال متناهی است اگر و فقط اگر $|f|$ دارای انتگرال متناهی باشد. همچنین

$$\left| \int f \right| \leq \int |f|.$$

قضیه ۱-۲-۳ «قضیه همگرایی تسلطی» (Dominated Convergence Theorem).

اگر $\{f_n, n \geq 1\}$ دنباله‌ای از توابع اندازه‌پذیر، g تابعی نامنفی و انتگرال‌پذیر روی فضای اندازه‌ی (X, \mathcal{A}, μ) باشد به طوری که برای هر $n \geq 1$ و $|f_n| \leq g$ a.e. و $f_n \rightarrow f$ a.e. آنگاه f و f_n ها انتگرال‌پذیرند و

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int f_n d\mu = \int f d\mu.$$

برهان . به [۴] رجوع کنید.

قضیه ۱-۲-۴ «قضیه تغییر متغیر» (Chang Of Variables Theorem).

فرض کنید (X, \mathcal{A}, μ) یک فضای اندازه و (Y, \mathcal{A}') یک فضای اندازه‌پذیر و $f: X \rightarrow Y$ تابعی اندازه‌پذیر نسبت به $\mathcal{A}, \mathcal{A}'$ و ν اندازه القاء شده در \mathcal{A}' توسط μ و f باشد (یعنی $\nu(A') = \mu(f^{-1}(A'))$ ، $A' \in \mathcal{A}'$) و $g: Y \rightarrow \mathbb{R}$ اگر g اندازه‌پذیر باشد، $g \circ f: X \rightarrow \mathbb{R}$ نیز اندازه‌پذیر است. اگر g انتگرال‌پذیر با انتگرال متناهی باشد، $g \circ f$ نیز چنین است و

$$\int_Y g(y) \nu(dy) = \int_X g(f(x)) \mu(dx).$$

برهان . به [۴] رجوع کنید.

قضیه ۱-۲-۵ «قضیه رادن - نیکودیم» (Radon-Nikodym Theorem).

فرض کنید (X, \mathcal{A}) یک فضای اندازه‌پذیر باشد و ν, μ اندازه‌های σ -متناهی روی \mathcal{A} باشند و $\nu \ll \mu$. در این صورت تابع اندازه‌پذیر نامنفی f وجود دارد به طوری که $\int_A f d\mu = \nu(A)$ برای هر $A \in \mathcal{A}$. اگر g تابع اندازه‌پذیر نامنفی دیگری با خاصیت مذکور باشد، آنگاه μ -a.e. $g = f$.

برهان . به [۴] رجوع کنید.

تعریف ۱-۲-۸. هر تابع مانند f در قضیه‌ی فوق، را یک مشتق رادن - نیکودیم ν نسبت به μ می‌گویند و با نماد عمومی $\frac{d\nu}{d\mu}$ یا $\frac{\nu(dx)}{\mu(dx)}$ نشان می‌دهند. گاه برای نمایش اینکه $\nu \ll \mu$ و f یک مشتق رادن - نیکودیم ν نسبت به μ است، از عبارت $\nu(dx) = f(x)\mu(dx)$ استفاده می‌شود.

قضیه ۱-۲-۶. اگر f تابعی اندازه‌پذیر و نامنفی روی فضای اندازه‌ی (X, \mathcal{A}, μ) باشد، در این